

I

(Rezoliucijos, rekomendacijos ir nuomonės)

NUOMONĖS

EUROPOS DUOMENŲ APSAUGOS PRIEŽIŪROS
PAREIGŪNASEuropos duomenų apsaugos priežiūros pareigūno nuomonė dėl Reglamento dėl prekybos
sprogmenų pirtakais ir jų naudojimo pasiūlymo

(2011/C 101/01)

EUROPOS DUOMENŲ APSAUGOS PRIEŽIŪROS PAREIGŪNAS,

atsižvelgdamas į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 16 straipsnį,

atsižvelgdamas į Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartiją, ypač į jos 7 ir 8 straipsnius,

atsižvelgdamas į 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ⁽¹⁾,

atsižvelgdamas į prašymą pateikti nuomonę pagal Reglamento (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo ⁽²⁾ 28 straipsnio 2 dalį,

PRIĖMĖ ŠIĄ NUOMONĘ:

I. ĮVADAS

- 2010 m. rugsėjo 20 d. Europos Komisija priėmė Reglamento dėl prekybos sprogmenų pirtakais ir jų naudojimo pasiūlymą ⁽³⁾ (toliau – pasiūlymas). 2010 m. lapkričio 11 d. Komisijos priimtas pasiūlymas nusiųstas EDAPP konsultacijai pagal Reglamento (EB) Nr. 45/2001 28 straipsnio 2 dalį. EDAPP palankiai vertina tai, kad Komisija su juo konsultuojasi ir kad pasiūlymo konstatuojamosiose dalyse pateikta nuoroda į šią konsultaciją.

- Pagrindinis siūlomų priemonių tikslas – sumažinti teroristų ar kitų nusikaltėlių, naudojančių savadarbius sprogstamuosius įtaisus, išpuolių grėsmę. Šiuo tikslu reglamentu apribojama plačiosios visuomenės galimybė įsigyti tam tikras chemines medžiagas, kurios galėtų būti neteisėtai panaudotos savadarbių sprogmenų gamybai. Be to, pasiūlymu sugriežtinama prekybos tokiomis cheminėmis medžiagomis kontrolė – nustatoma pareiga pranešti apie įtartinus sandorius ir vagystes.

- Šioje nuomonėje EDAPP atkreipia teisės aktų leidėjų dėmesį į įvairius svarbius duomenų apsaugos klausimus ir pateikia rekomendacijas, kad būtų užtikrinta pagrindinė teisė į asmens duomenų apsaugą.

II. PASIŪLYMO IR SVARBIŲ DUOMENŲ APSAUGOS
KLAUSIMŲ ANALIZĖ

1. Komisijos siūlomos priemonės

- Pasiūlyme reglamentuojamos tam tikrų plačiamai visuomenei rinkoje plačiai prieinamų cheminių medžiagų, kaip savadarbių sprogmenų pirtakų, neteisėto naudojimo problemos. Pasiūlymo 4 ir 5 straipsniuose reglamentuojamas draudimas parduoti plačiamai visuomenei ir kartu nustatoma licencijavimo sistema bei reikalavimas registruoti visus licencijuotus sandorius. 6 straipsnyje ūkio subjektams nustatomas reikalavimas pranešti apie įtartinus sandorius ir vagystes. Galiausiai 7 straipsnyje reglamentuojamas duomenų apsaugos poreikis.

4 ir 5 straipsniai. Prekybos draudimas, licencijavimas ir sandorių registravimas

- Kai kurias chemines medžiagas, jeigu viršijama nustatyta koncentracijos riba, bus uždrausta parduoti plačiosios visuomenės nariams. Didesnės koncentracijos medžiagas bus galima parduoti tik naudotojams, galintiems dokumentais pagrįsti teisėtą poreikį naudoti cheminę medžiagą.

⁽¹⁾ OL L 281, 1995 11 23, p. 31.

⁽²⁾ OL L 8, 2001 1 12, p. 1.

⁽³⁾ COM(2010) 473.

6. Draudimas apima tik baigtinių cheminių medžiagų ir jų mišinių sąrašą (žr. pasiūlymo I priedą) ir jų pardavimą plačiajai visuomenei. Apribojimai netaikomi profesionaliems vartotojams ar sandoriams tarp įmonių. Be to, į sąrašą įtrauktų cheminių medžiagų plačiai visuomenei draudžiama įsigyti, tik jeigu jų koncentracija viršija tam tikras nustatytas ribas. Be to, chemines medžiagas vis dėlto galima įsigyti pateikus valdžios institucijos išduotą licenciją (liudijančią, kad medžiaga skirta teisėtam naudojimui). Galiausiai išimtis taikoma ūkininkams, kuriems leidžiama kaip trąšas be licencijos įsigyti amonio nitrato, nepaisant koncentracijos lygio.
7. Licencijų taip pat bus reikalaujama, jeigu plačiosios visuomenės narys ketintų importuoti į sąrašą įtrauktas chemines medžiagas į Europos Sąjungą.
8. Ūkio subjektas, tiekiantis cheminę medžiagą ar mišinį licenciją turinčiam plačiosios visuomenės nariui, privalo patikrinti pateiktą licenciją ir užregistruoti sandorį.
9. Kiekviena valstybė narė privalo nustatyti licencijos išdavimo taisykles. Kompetentinga valstybės narės institucija turi atsakyti išduoti licenciją jos prašančiam asmeniui, jeigu yra pagrįstų priežasčių abejoti planuojamo medžiagos naudojimo teisėtumu. Išduotos licencijos galioja visose valstybėse narėse. Komisija gali parengti gaires dėl licencijų techninių duomenų, kurios padėtų jas abipusiai pripažinti.

6 straipsnis. Pranešimas apie įtartinus sandorius ir vagystes

10. Parduodant kitas rūpestį keliančias chemines medžiagas (ne tik I priede išvardytas medžiagas, kurioms jau taikomas licencijavimo reikalavimas, bet ir II priede išvardytas medžiagas), reikės pranešti apie įtartinus sandorius ir vagystes.
11. Pasiūlyme reikalaujama, kad kiekviena valstybė narė paskirtų nacionalinį ryšių palaikymo centrą, turintį aiškų telefono numerį ir e. pašto adresą, kuriam būtų galima pranešti apie įtartinus sandorius. Ūkio subjektai privalo nedelsdami pranešti apie visus įtartinus sandorius ir vagystes ir, jeigu įmanoma, paminėti kliento tapatybę.
12. Komisija parengia ir atnaujina gaires, skirtas padėti ūkio subjektams atpažinti įtartinus sandorius ir apie juos pranešti. Gairėse taip pat turės būti reguliariai atnaujinamas papildomų į I ar II priedą neįtrauktų cheminių medžiagų, apie kurių įtartinus sandorius ir vagystes skatinama pranešti savanoriškai, sąrašas.

7 straipsnis. Duomenų apsauga

13. 11 konstatuojamojoje dalyje ir 7 straipsnyje reikalaujama, kad asmens duomenys pagal reglamentą visada būtų tvarkomi pagal ES duomenų apsaugos teisės aktus, visų pirma Direktyvą 95/46/EB⁽⁴⁾ ir ją įgyvendinančius nacionalinius duomenų apsaugos teisės aktus. Pasiūlyme daugiau nėra nuostatų dėl duomenų apsaugos.

2. Norint tinkamai apsaugoti asmens duomenis, reikia konkretesnių nuostatų

14. Reglamente numatytam pranešimui apie įtartinus sandorius ir vagystes bei licencijavimo ir registravimo sistemai reikalinga tvarkyti asmens duomenis. Visi šie veiksmai bet kuriuo atveju reiškia bent jau tam tikro masto privataus gyvenimo ir teisės į asmens duomenų apsaugą ribojimą, todėl reikalingos tinkamos garantijos.
15. EDAPP palankiai vertina tai, kad pasiūlyme yra atskira nuostata dėl duomenų apsaugos (7 straipsnis). Tačiau šios vienintelės ir labai bendros pasiūlymo nuostatos nepakanka rūpestį dėl siūlomų priemonių keliantiems duomenų apsaugos klausimams tinkamai reglamentuoti. Be to, atitinkamuose pasiūlymo straipsniuose (4, 5 ir 6 straipsniai) nepakankamai išsamiai apibūdinti numatytų duomenų tvarkymo operacijų ypatumai.
16. Pavyzdžiui, licencijavimo atveju reglamente reikalaujama, kad ūkio subjektai registruotų licencijuojamus sandorius, tačiau nenurodyta, kokius asmens duomenis reikia nurodyti atliekant šią registraciją, kiek laiko jie turėtų būti saugomi, kam ir kokiomis sąlygomis gali būti atskleisti. Taip pat nenurodyta, kokie duomenys bus renkami tvarkant licencijavimo paraiškas.
17. Kalbant apie reikalavimą pranešti apie įtartinus sandorius ir vagystes, pasiūlyme nustatomas pranešimo reikalavimas, tačiau neapibrėžta, kas yra įtartinas sandoris, kokius asmens duomenis reikia pranešti, kiek ilgai pateikta informacija turėtų būti saugoma, kam ir kokiomis sąlygomis galima ją atskleisti. Pasiūlyme taip pat išsamiau neapibrėžti „nacionaliniai ryšių palaikymo centrai“, kuriuos reikės paskirti, taip pat nenurodyta duomenų bazė, kurią šie ryšių palaikymo centrai gali kurti savo valstybėms narėms, ar apskritai bet kokia duomenų bazė, kuri gali būti sukurta ES lygmeniu.
18. Duomenų apsaugos požiūriu duomenų apie įtartinus sandorius rinkimas yra opiausias pasiūlymo klausimas. Atitinkamas nuostatas reikėtų patikslinti siekiant užtikrinti, kad duomenų tvarkymas išliktų proporcingas ir būtų užkirstas kelias piktnaudžiavimui. Norint tai pasiekti, reikėtų aiškiai nurodyti duomenų tvarkymo sąlygas ir taikyti tinkamas garantijas.

⁽⁴⁾ Nurodyta I išnašoje.

19. Svarbu tai, kad duomenys nebūtų naudojami jokiam kitam tikslui, kaip tik kovai su terorizmu (ir kitais nusikaltimais, susijusiais su savadarbių sprogstamųjų įtaisų gamybai neteisėtai naudojamomis cheminėmis medžiagomis). Be to, duomenys neturėtų būti saugomi ilgai, visų pirma jeigu galimų ar faktinių gavėjų būtų daug ir (arba) duomenis būtų ketinama naudoti duomenų gavybai. Tai dar svarbiau tais atvejais, kai galima įrodyti, kad pradinis įtarimas nepasitvirtino. Tokiais atvejais turi būti konkretus tolesnio saugojimo pagrindas. Pavyzdžiui, EDAPP šiomis aplinkybėmis norėtų paminėti Europos Žmogaus Teisių Teismo sprendimą *S. ir Marper prieš Jungtinę Karalystę* (2008 m.)⁽⁵⁾, pagal kurį ilgalaikis už baudžiamąjį nusikaltimą nenuteistų asmenų DNR saugojimas pažeidžia jų teisę į privatumą pagal Europos žmogaus teisių konvencijos 8 straipsnį.
20. Dėl šių priežasčių EDAPP rekomenduoja į pasiūlymo 5, 6 ir 7 straipsnius įtraukti papildomas konkretesnes nuostatas siekiant tinkamai reglamentuoti rūpestį keliančius klausimus. Kai kurios konkrečios rekomendacijos bus pateiktos toliau.
21. Be to, taip pat reikėtų apsvaistinti, ar Komisijos įgyvendinimo sprendime pagal pasiūlymo 10, 11 ir 12 straipsnius būtų galima pateikti konkrečias ir išsamesnes nuostatas siekiant reglamentuoti papildomus praktinius duomenų apsaugos klausimus.
22. Galiausiai EDAPP rekomenduoja į Komisijos gaires dėl įtartinų sandorių ir licencijų techninių duomenų įtraukti papildomas konkrečias nuostatas dėl duomenų tvarkymo ir jų apsaugos. Ir gairės, ir galimas įgyvendinimo sprendimas duomenų apsaugos srityje turėtų būti priimta pasikonsultavus su EDAPP ir, jeigu reikalingas nacionalinio lygmens įgyvendinimas, su 29 straipsnio duomenų apsaugos darbo grupe. Tai reikėtų aiškiai numatyti pačiame reglamente ir nurodyti pagrindinius gairėse ir (arba) įgyvendinimo sprendime reglamentuotinus klausimus.

3. Rekomendacijos dėl licencijavimo ir sandorių registravimo

3.1. Rekomendacijos dėl pasiūlymo 5 straipsnio

Ilgiausias saugojimo terminas ir renkamų duomenų kategorijos

23. EDAPP rekomenduoja reglamento 5 straipsnyje nurodyti ilgiausią saugojimo terminą (*prima facie*, ne ilgesnį kaip dvejų metų) ir registruotinių asmens duomenų kategorijas (ne daugiau kaip vardą, pavardę, licencijos numerį ir įsigyjamą prekę). Šios rekomendacijos teikiamos vadovaujantis būtinumo ir proporcingumo principu: asmens duomenys turi būti renkami ir saugomi tik tiek, kiek tai griežtai būtina

siekiamiems tikslams (žr. Direktyvos 95/46/EB 6 straipsnio c ir e punktus). Jeigu šie dalykai būtų palikti reglamentuoti nacionalinėje teisėje ar praktikoje, tikriausiai dėl to atsirastų nereikalingų neaiškumų ir nevienodas požiūris į panašius praktinius atvejus.

Draudimas rinkti „ypatingas duomenų kategorijas“

24. Be to, reglamento 5 straipsnyje taip pat turėtų būti nustatytas aiškus su licencijavimo procedūra susijęs draudimas rinkti ir tvarkyti „ypatingas duomenų kategorijas“ (kaip apibrėžta Direktyvos 95/46/EB 8 straipsnyje), kaip antai, be kitų, asmens duomenis, atskleidžiančius rasinę ar etninę kilmę, politines pažiūras, religinius ar filosofinius įsitikinimus.
25. Tai taip pat turėtų padėti užtikrinti pareiškėjų nediskriminavimą, pavyzdžiui, dėl rasės, tautybės ar politinės ar religinės priklausomybės. Šiomis aplinkybėmis EDAPP pabrėžia, kad aukšto duomenų apsaugos lygio užtikrinimas taip pat yra priemonė, padedanti kovoti su rasizmu, ksenofobija ir diskriminacija, o tai savo ruožtu gali padėti užkirsti kelią radikalizacijai ir teroristų verbavimui.

3.2. Rekomendacijos dėl gairių ir (arba) įgyvendinimo sprendimo

Licencijavimo proceso metu surinkti duomenys

26. Reglamente numatyta, kad paraiškos išduoti licenciją atmetamos, jeigu yra pagrindas abejoti planuojamo naudojimo teisėtumu. Šiuo atžvilgiu gairėse arba įgyvendinimo sprendime būtų gerai nurodyti su licencijavimo paraiška susijusius duomenis, kuriuos gali rinkti licencijavimo institucijos.

Tikslo ribojimas

27. Gairėse arba įgyvendinimo sprendime reikėtų numatyti, kad registracijos duomenis galima atskleisti tik kompetentingoms teisėsaugos institucijoms, tiriančioms teroristinę veiklą ar kitą įtariamą nusikalstamą sprogstamųjų medžiagų pirmtakų naudojimą. Informacija neturėtų būti naudojama jokiais kitais tikslais (žr. Direktyvos 95/46/EB 6 straipsnio b punktą).

Informacija duomenų subjektams apie sandorių registravimą (ir pranešimą apie įtartinus sandorius)

28. EDAPP taip pat rekomenduoja, kad gairėse arba įgyvendinimo sprendime reikėtų nurodyti, jog licencijavimo institucija, kuri geriausiai gali apie tai pranešti tiesiogiai duomenų subjektams, turėtų licencijų turėtojams pranešti, kad jų pirkiniai bus registruojami ir, juos palaikius „įtartiniais“, apie juos gali būti pranešama (žr. Direktyvos 95/46/EB 10 ir 11 straipsnius).

⁽⁵⁾ S. ir Marper prieš Jungtinę Karalystę (2008 m. gruodžio 4 d.) (Pareišimo Nr. 30562/04 ir 30566/04).

4. Rekomendacijos dėl pranešimo apie įtartinus sandorius ir vagystes

4.1. Rekomendacijos dėl pasiūlymo 6 straipsnio

29. EDAPP rekomenduoja pasiūlyme patikslinti nacionalinių ryšių palaikymo centrų vaidmenį ir pobūdį. Poveikio vertinimo 6.33 punkte minima, kad šie ryšių palaikymo centrai gali būti ne tik „teisėsaugos institucijos“, bet ir „asociacijos“. Teisėkūros dokumentuose šiuo klausimu daugiau informacijos nepateikiama. Visų pirma tai reikėtų patikslinti pasiūlymo 6 straipsnio 2 dalyje. Iš esmės duomenis turėtų saugoti teisėsaugos institucijos, o jeigu taip nebus, reikėtų labai aiškiai pagrįsti kodėl.
30. Be to, reglamento 6 straipsnyje reikėtų nurodyti registruotinus asmens duomenis (ne daugiau nei vardą, pavardę, licencijos numerį, įsigytas prekes ir įtarimą sukėlusias priežastis). Šios rekomendacijos teikiamos vadovaujantis būtinumo ir proporcingumo principu: asmens duomenys turėtų būti renkami tik tiek, kiek tai griežtai būtina siekiamiems tikslams (žr. Direktyvos 95/46/EB 6 straipsnio c punktą). Šiuo atžvilgiu taikomi panašūs motyvai kaip nurodytieji 23 punkte.
31. Be to, reglamento 6 straipsnyje dėl pranešimo procedūros reikėtų aiškiai uždrausti rinkti ir tvarkyti „ypatingas duomenų kategorijas“ (kaip apibrėžta Direktyvos 95/46/EB 8 straipsnyje), kaip antai, be kita ko, rasinę arba etninę kilmę, politines pažiūras, religinius ar filosofinius įsitikinimus atskleidžiančius asmens duomenis (taip pat žr. 24–25 punktus).
32. Galiausiai, atsižvelgiant į duomenų saugojimo tikslus, 6 straipsnyje turėtų būti nustatytas ilgiausias saugojimo terminas. EDAPP rekomenduoja pasibaigus nustatytam terminui (*prima facie*, vėliausiai praėjus dvejais metams nuo pranešimo dienos) iš duomenų bazės ištrinti visus įtartinus sandorius ir vagystes, apie kurias pranešta, nebent dėl įtartino sandorio ar vagystės pradėtas konkretus tyrimas ir jis tebevyksta. Tai turėtų padėti užtikrinti, kad tais atvejais, kai įtarimas nepasitvirtino (ar net jeigu jis tiriamas toliau), nekalti asmenys nepagrįstai ilgai neliktų „juodajame sąrašė“ ir „įtariamaisiais“ (žr. Direktyvos 95/46/EB 6 straipsnio e punktą). Bet kuriuo atveju nacionaliniu lygmeniu reikėtų vengti pernelyg didelių skirtumų šiuo klausimu.
33. Be to, šis ribojimas yra būtinas duomenų kokybės principui (žr. Direktyvos 95/46/EB 6 straipsnio d punktą) ir kitiems svarbiems teisiniams principams, kaip antai nekaltumo prezumpcijos principui, užtikrinti. Taip bus užtikrintas ne tik tinkamesnis asmenų apsaugos lygis, bet ir teisėsauga galės veiksmingiau daugiau dėmesio skirti rimtesniems atvejams, kai tikėtina, kad įtarimai galiausiai pasitvirtins.

4.2. Rekomendacijos dėl gairių ir (arba) įgyvendinimo sprendimo

Reikėtų apibrėžti įtartinų sandorių kriterijus

34. Pasiūlyme neapibrėžta, kokį sandorių galima laikyti įtartinu. Tačiau pasiūlymo 6 straipsnio 6 dalies a punkte numatyta, kad Komisija „parengia ir atnaujina gaires“ ir teikia informaciją apie tai, „kaip atpažinti įtartinus sandorius ir apie juos pranešti“.
35. EDAPP palankiai vertina tai, kad pasiūlyme iš Komisijos reikalaujama parengti gaires. Jos turėtų būti pakankamai aiškios ir konkrečios bei neleisti pernelyg plataus aiškinimo, kad teisėsaugos institucijoms būtų siunčiama kuo mažiau asmens duomenų ir nebūtų elgiamasi savavališkai ar diskriminuojama, pavyzdžiui, dėl rasės, tautybės arba politinės ar religinės priklausomybės.

Tikslo ribojimas, konfidencialumas, saugumas ir prieiga

36. Gairėse ir (arba) įgyvendinimo taisyklėse taip pat turėtų būti numatyta, kad informacija turėtų būti laikoma saugiai ir konfidencialiai ir atskleidžiama tik kompetentingoms teisėsaugos institucijoms, tiriančioms terorizmo veiklą ar kitokį įtariamą nusikalstamą sprogstamųjų medžiagų pirmtakų panaudojimą. Informacija neturėtų būti naudojama kitais tikslais, pavyzdžiui, mokesčių ar imigracijos institucijų nesujusiesiems klausimams tirti.
37. Gairėse ir (arba) įgyvendinimo sprendime taip pat reikėtų nurodyti, kas gali susipažinti su nacionalinių ryšių palaikymo centrų gautais (ir saugomais) duomenimis. Susipažinti su šiais duomenimis (juos atskleisti) turėtų būti leidžiama tik griežtai laikantis principo „būtina žinoti“. Taip pat reikėtų apsvarstyti galimybę paskelbti galimų gavėjų sąrašą.

Duomenų subjektų teisė susipažinti su duomenimis

38. Gairėse ir (arba) įgyvendinimo sprendime reikėtų numatyti duomenų subjektų teisę susipažinti su duomenimis, įskaitant, kai taikytina, teisę šiuos duomenis ištaisyti ar ištrinti (žr. Direktyvos 95/46/EB 12–14 straipsnius). Šios teisės ar bet kokių išimčių pagal 13 straipsnį buvimas gali turėti reikšmingų pasekmių. Pavyzdžiui, pagal bendras taisykles duomenų subjektas taip pat turi teisę žinoti, ar apie jo sandorį pranešta kaip apie įtartiną. Tačiau (galimas) šios teisės įgyvendinimas galėtų sukliudyti sprogstamųjų pirmtakų pardavėjui pranešti apie įtartinus pirkėjo sandorius. Todėl visas išimtis reikėtų aiškiai pagrįsti ir konkrečiai nustatyti, pageidautina – reglamente arba bet kuriuo atveju gairėse ir įgyvendinimo sprendime. Taip pat reikėtų numatyti žalos atlyginimo mechanizmą dalyvaujant nacionaliniams ryšių palaikymo centrams.

5. Papildomos pastabos

Periodiška veiksmingumo patikra

39. EDAPP palankiai vertina tai, kad pasiūlymo 16 straipsnyje numatyta reglamento peržiūra (praėjus penkeriems metams nuo priėmimo). Iš tikrųjų EDAPP laikosi nuomonės, kad kiekviena nauja priemonė turi būti periodiškai peržiūrima siekiant patikrinti, ar ji tebėra veiksminga kovos su terorizmu (ir kita nusikalstama veikla) priemonė. EDAPP rekomenduoja reglamente konkrečiai numatyti, kad atliekant šią peržiūrą taip pat būtų apsvarstytas reglamento veiksmingumas ir jo poveikis pagrindinėms teisėms, įskaitant duomenų apsaugą.

III. IŠVADOS

40. EDAPP rekomenduoja toliau papildyti pasiūlymą – į jį įtraukti daugiau konkrečių nuostatų siekiant tinkamai reglamentuoti rūpestį duomenų apsaugos srityje keliančius klausimus. Be to, į Komisijos gaires dėl įtartinų sandorių ir licencijų techninių duomenų bei galimą įgyvendinimo sprendimą dėl duomenų apsaugos taip pat reikėtų įtraukti papildomas konkrečias nuostatas dėl duomenų tvarkymo ir jų apsaugos. Gaires (ir įgyvendinimo sprendimą, jei toks būtų priimamas) reikėtų priimti pasikonsultavus su EDAPP ir, kai taikytina, su 29 straipsnio duomenų apsaugos darbo grupės valstybių narių duomenų apsaugos institucijų atstovais.
41. Reglamento 5 straipsnyje reikėtų nurodyti ilgiausią saugojimo terminą (*prima facie*, ne ilgesnį kaip dvejų metų) ir registruotinių asmens duomenų kategorijas (ne daugiau kaip vardą, pavardę, licencijos numerį ir išsigyjamą prekę). Turėtų būti aiškiai uždrausta tvarkyti ypatingas duomenų kategorijas.
42. Pasiūlymo 6 straipsnyje reikėtų patikslinti ryšių palaikymo centrų vaidmenį ir pobūdį. Šioje nuostatoje taip pat reikėtų nurodyti ilgiausią duomenų, pateiktų pranešant apie įtartiną sandorį ar vagystę, saugojimo terminą (*prima facie*, ne ilgesnį kaip dvejų metų), taip pat registruotinus asmens duomenis (ne daugiau nei vardą, pavardę, licencijos numerį, išgytas prekes ir įtarimą sukėlusias priežastis). Turėtų būti aiškiai uždrausta tvarkyti ypatingas duomenų kategorijas.
43. Be to, gairėse ir įgyvendinimo sprendime reikėtų nurodyti su licencijavimo paraiška susijusius duomenis, kuriuos gali rinkti licencijavimo institucijos. Juose taip pat reikėtų aiškiai riboti tikslus, kuriais duomenis galima naudoti. Panašios nuostatos turėtų būti taikomos ir įtartinų sandorių registravimo duomenims. Gairėse ir įgyvendinimo sprendime reikėtų nurodyti, jog licencijavimo institucija turėtų licencijų turėtojams pranešti, kad jų pirkiniai bus registruojami ir, juos palaikius „įtartinais“, apie juos gali būti pranešama. Gairėse ir įgyvendinimo sprendime taip pat reikėtų nurodyti, kas gali susipažinti su nacionalinių ryšių palaikymo centrų gautais (ir saugomais) duomenimis. Susipažinti su šiais duomenimis (juos atskleisti) turėtų būti leidžiama tik griežtai laikantis principo „būtina žinoti“. Be to, reikėtų numatyti atitinkamą duomenų subjektų teisę susipažinti su duomenimis ir aiškiai nurodyti bei pagrįsti visas išimtis.
44. Reikėtų periodiškai peržiūrėti numatytų priemonių veiksmingumą, kartu apsvarstyti jų poveikį privatumui.

Priimta Briuselyje 2010 m. gruodžio 15 d.

Peter HUSTINX

Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas